

Λατινικά Θεωρητικής Κατεύθυνσης

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

A1. Αναζήτησε αυτόν τον άνθρωπο (1), σε παρακαλώ, και με την πιο μεγάλη φροντίδα είτε στείλε τον στην Ρώμη είτε φερ' τον μαζί σου επιστρέφοντας από την Έφεσο. Μη σε απασχολήσει πόσο κοστίζει ο άνθρωπος (αυτός).

Γιατί είναι μικρής αξίας όποιος είναι τόσο τιποτένιος. Αλλά, από την ελεεινή πράξη και το θράσος του δούλου, τόσο οργίστηκε* ο Αίσωπος, ώστε τίποτε δε θα μπορούσε να του είναι πιο ευχάριστο (2) από την επανάκτηση του δραπετή.

- (1) τα ίχνη αυτού του ανθρώπου
- (2) τίποτα δε θα τον ευχαριστούσε περισσότερο

.....

Αυτές εγώ, στην επιθυμία μου να διοικήσω σωστά και να διαχειριστώ την πολιτεία, πάντα τις έβαζα μπροστά μου ως πρότυπα. Με το να λατρεύω και να αναλογίζομαι τους έξοχους άνδρες διέπλαθα την ψυχή και το πνεύμα μου. Γιατί έτσι – επιδιώκοντας μόνο τον έπαινο και την τιμή και θεωρώντας ότι όλα τα βάσανα του σώματος και όλοι οι θανάσιμοι κίνδυνοι είναι μικρής αξίας (2) – μπόρεσα να ριχτώ για τη σωτηρία σας σε τόσο πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες.

- (1) πρότυπα υποδειγματικής συμπεριφοράς
- (2) και μην υπολογίζοντας όλα τα βάσανα του σώματος και όλους τους θανάσιμους κινδύνους.

B1. superiore
minime
pretium
scelera
tantus dolor
nulla re
earum
gratiores
cui
meliora
re
mentium
omni
cruciatu

B2. investiganto
misistis
redeunt
deduxerit
non vis
essemus
adficeris/-re
potuisse
gererentur
administravisses
cultu
proposuissent
conformatum iri
expeti(v)ero
obiectura

Γ1. α. Noli tu hominem investigare
Ne tu hominem investigaveris

β. Dum tu redis

Εναλλακτική απάντηση: cum (χρονικός) tu redis

Cum (ιστορικός –διηγηματικός) tu redires

γ.

-Epheso: απρόθετη αφαιρετική απομάκρυνσης από τόπο, ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο rediens

-tecum: εμπρόθετος, επιρρηματικός προσδιορισμός συνοδείας στο deduc

-nihili: γενική (κατηγορηματική) της αφηρημένης αξίας στο est

-dolore: απρόθετη αφαιρετική του μέσου, ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο est adfectus

-cupidus: επιρρηματικό κατηγορηματικό τρόπου στο proponebam (αναφέρεται στο ego)

-gerendi: απρόθετη γενική γερουνδίου, ως συμπλήρωμα (αντικειμενική) στο cupidus

-tot: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο dimicationes

-mortis: γενική επεξηγηματική στο pericula

- me: αντικείμενο στο obicere (άμεση αυτοπάθεια)

Γ2. α. ut... possit... fugitivi: δευτερεύουσα, συμπερασματική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το adfectus est, εισάγεται με το συμπερασματικό σύνδεσμο ut συνοδευόμενο από το nihil γιατί είναι αποφατική (προεξαγγέλλεται στο λόγο από τη δεικτική αντωνυμία tanto), εκφέρεται με υποτακτική γιατί το συμπέρασμα στη λατινική είναι μια υποκειμενική πράξη ή κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα possit, γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου adfectus est (παρακείμενος με σημασία ενεστώτα) και αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας).

β. Η γερουνδιακή έλξη είναι προαιρετική, γιατί είναι απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου. Η μετατροπή γίνεται ως εξής: hominibus excellentibus cogitandis

γ. Cicero dicit eas (illas) se, cupidum bene genendi et administrandi rem puplicam, semper sibi proponere.